

inquirere celestia arcana, qui terrestria ne pusillum quidem novi. Sin autem Deus nitro revelet, tanta ipsi gratias corde grato. Certus nil revelaturum, nisi quod ad sui gloriam & hominum usum fructum spectaverit. Hactenus Authorum laudatorum de Astrologia, & Astrologis prædictionibus iudicia, quæ præ cæteris multis præcipue ad institutum nostrum facientia, & à tantis viris pronuntiata, in medium huc adducere operæ precium duxi.

Inveniuntur tamen haud pauci, qui Astrologiam Iudiciariam non parvi facere videntur. Inter eos est Andreas Argolus Mathesios in Academia Patavina Professor vir admodum eruditus, qui in Pandolfo suo Spherico prædictiones Astrologicas commendat, & diversos ejusmodi prædictionum eventus enarrat, in Prefatione inquit: Admirabilius omnibus est, Humanum Intellectum Astronomicæ scientiæ auxilio, non tantum Astrorum loca præcisè indagare, Eclipsesque Solis, & Lunæ prædicere, & alia ad scientiam spectantia, ad quælibet annorum millena, verum etiam ausum esse legere in libris Dei Opt. Max. & futura prædicere. Quamvis enim certè aliquid scire Mortalibus futurum hand contingat, cum ea, quæ nobis conjecturæ sunt certa, & notissima, Dei arbitrio ignota fiant, & incerta, quæ secundis tamen causis ipse tradidit moderanda, Intellectum Humanum noscere patitur, & scire, dum modo sibi clavus cuncta mutandi pro arbitrio non discutatur, quod Ecclesiastici Authores faciunt. Astrologia igitur prædictiones magno loco habenda sunt; cum juxta ea multa supra vires nostræ mortalitatis, multa præ rationem evidentem, plurimæque præter Ordinem, & humanæ conditionis institutum noscere videamus: Rustici ex diuturnis observationibus, atque prognosticis ex Sole, Lunâ, & Stellis crassino futuras pluvias, serenitatem vel ventos, & à quâ parte flantes prædicunt; anni sterilitatem, aut annonam: cur mirum, si Astrologus ex scientiâ prædicere majora poterit in corpore humano, reserato semper omnimodo Dei Optimi beneplacito, nec subijciedo animam rationalem Astris, ut ipsi nobiliorum?

Julius Caesar Astrorum scientiam calluit, & in præliis no- diem ferè totam consumebat cum Sofigene Mathematico, ut Solis cursum, & annum corrigeret. Huic prædictum fuerat à Spurina Astrologo genus, & dies mortis, quodque caveret sibi Idibus Martiis. Cum vero advenisset dies, & Caesar pergeret in Senatum, fortunâ viso Spurina, sic cum alloquens est; Spurina Idus advenere; Cui ille, Advenere quidem, sed non pervenire, pauloque post in Senatu vulneribus confusus ex- stinctus est.

Quæ contigerint Æschylo Philosopho, vulgatum est, qui cum ex Astris se ita periturum agnosceret, tempore appropin- quante, ut periculum effugeret, sub dio extra civitatem dege- bat. Die tandem metus, capiti ejus nudato, dealbanti ob- calvitium, aquila injectit testudinem, ut rumperet, & miserè exstinctus est.

Trasibulus Mathematicus, postquam Tiberio imperium præ- dixisset, percutatus à Tiberio, si suam genescin haberet, eam conspiceret. Ille postus siderum & spatia dimetiens pavescere incepit, magisque trepidus dixit, se apud ultimum vite extare (deceverat enim Tiberius ex Turri in Rhodo, in cuius sum- mitatem cum adduxerat, precipitare) quem misertus Tiberius semianimum amplectens exilaravit, liberavitque à metu.

Augusti natiuitas incidit in diem, quo in Curia agebatur de conjuratione Catiline. Publius Nigidius visâ natali horâ dixit Octavio Patri, natum esse Dominum terrarum Orbis. Cum vero Apollonius esset, edita Genesi à Theogene Mathematico, fertur continuo exilisse, atque adorasse, quod tanta fuit Au- gusti fiducia, ut suum postea vulgaverit Thema, & nummum argenteum nota gr. 2. Capricorni ediderit, qui erat in Genesi Ascendens.

Agrippina sciscitanti à Chaldeo quodam de fortunâ Neronis filii, fuit responsum, Neronem imperaturum, verum Matrem occisurum; at illa, occidat, dum imperet; quæ singula e- venere.

Tiberius multos interfecit, explorato die & horâ, quâ nati essent, animadversa eorum fortunâ & moribus: Dixit Galbe, (cujus genituram cum Trasibulo examinaverat, & qui Principatum postea obtinuit) Tu quoque Principatum ali- quando degustabis; ei pepercit, quod in senectute, & multo post suam mortem esset regnaturus; & quod erat fatale, ut Ti- berius assestebat.

Vespasianus Astronomiam peritissimus ita certus fuit de sui Geniturâ, ut post multas conjurationes ausus fuerit dicere, vel filios sibi successuros in Imperium, aut neminem. Cumque Do- mitianus filius apud ipsum conaret, & fregit tanquam vene-

atos vitaret, irrisset illum Pater, dicens à ferro esse ca- vendum.

Astrologos etiam irrisset Vitellius affirmantes, futurum Im- peratorem, existimans nunquam se tanti fore. Cum autem Im- perium assumpsisset, Astrologos à Româ expulsi edicto, ut intra certum diem ex Italiâ descenderent. Astrologi è contrâ de no- cte in Tabulis diem perferunt, intra quem Imperator excessus- tus esset, ut accidit.

Sulla Mathematicus appropinquantem mortem prædixit Ca- ligule, quemadmodum vivente Trajano Ælius ad diem Adria- ni Imperium, deinde mortem.

Viso Themate Genituræ Domitiani, Asclepiadon diem & ho- ram violenti exitus prædixit, quo commotus Imperator accer- situm Astrologum interrogavit, quisnam sui futurus esset exitus? respondit, brevis futurum ut à canibus laceraretur. Im- perator, ut irritam redderet Astrologi prædictionem, iussit sta- tim occidi, cremari, & cautè sepeliri: quo peracto, densò im- bre, & tempestate adveniente excavatum seminum corpus à canibus dilacerari visum est; quod & cenantis cum Latinus Momus inter diei fabulas ceteras retulisset, maxime commo- tus est. Cum vero inter agendum, die ei prædictâ, tunc ver- rucam in fronte scapendo fregisset, fluxissetque ex eo atritu parum sanguinis; Vtinam dixit hactenus; postmodum horas requirere septima pro sexta, quam timerat, nuntiata est. Latius ad eam vocem ad corporis curam se convertit. Tunc cum cubuli Praefectus diceret, adesse quendam, qui nescio quid magni afferret, neque differendum, summotis omnibus se in cubiculum recepit, ubi à Stephano, Parthenio, aliisque con- juratis trucidatus occubuit anno ætatis 45. Imperii 15. Sueton. Prædixit quædam interfecit, cum cuberos ei essent oblatis, iussit servari in crastinum, adiecitque si illis uti licebit, & conver- sus ad eos, qui proximè steterant; futurum, inquit, erit cras, ut Luna cruentetur in Aquario, existissetque facinus, de quo ho- mines omnibus terris loquantur.

Leo, seu Leontius Atheniensis videns ex Astris, filiam ma- xima futuram fortune, legavit ei centum florenos, reliqua alius filius. Conquerenti filie respondit; ei satis futurum con- nubium: Facta est conjux Theodosii Valentiniiani, quæ bap- tizata dicta est Eudoxia.

Picus Mirandulanus, cum ei prædictum esset à Luca Bellan- tio, mortem imminere anno 33. ætatis sue, irâ commotus li- brum scripsit contra Astrologos: ipse vero eodem anno inte- rii.

Astrologus prædixit Duci Mediolani Galeatio Maria Vico- miti, periturum ex vulnere inflicto à P. asallo: Dux interrogavit Astrologum, quâ ipse esset morte obiturus; At ille, se in pu- blico ex trabe cadente periturum aiebat. Iussit tunc sacrum Prin- ceptis Astrologum decollari, cumque traditus Carnifici duceretur ad patibulum, cecidit turris sub portâ magnâ ante Eccle- siam Cathedralen, cecidit turris sub portâ magnâ ante Eccle- siam Cathedralen, quæ Astrologum, Carnificem, aliosque plurimos interemit. Dux vero æstante populo in Ecclesia di- c. S. Stephani à Lampugnano, & duobus aliis confusus vulneri- bus interit. Cardanus.

Braccius à Montonio Dux strenuus, auditâ morte Sfortie submersi in Piscariâ flumine, dixit, hanc fortunam ab Astro- logis didicisse; verum & ipsum paulo post eandem passurum. Cum ergo Aquilam in Aprutio expugnaret, à Sfortiano milite in prælio gladio occubuit, quinto post Sfortie mortem mense. Iovius. Sic utrique ab Astrologo exitus fuit prædictus, li- cet non idem fuerit.

Petrus Leonius Medicus Spoletanus, cum sibi mortem immi- nere ex aquis prædixisset Astrologus, omnes aquarum colluvies, rivis, flumina, mare evitabat. Sed procul à Florentia in villa Caregio in puteo submersus inventus est.

In Annalibus Florentinis continetur, Archiepiscopum Pi- sanum interrogasse Astrologum, ut sui exitus fortunam prædi- ceret, accepissetque responsum, adesse suspendii periculum haud parvum, prorsus inverisimile viro Nobilissimo, atque tantâ dignitate cumlato: Et nihilominus res pronuntiatur exitum sortita est. In seditione enim à factiosis repentino favore, in Pontificatu Sixti Quarti suspendio ex Palatinis adibus mor- tuus est.

Paulus Tertius (cui Pontificatus fuerat prædictus à Paride Cerosario Mantuano) Astrologie peritus scribit Alyssio filio ut anni 1547. Septimam diem Septembris caveret sibi insulam. Potuit pater prævidere periculum, verum filius non evitare. Nam colloqui prætextu Landus, Angesciola, & Scotus in arce suâ cum interfecerunt ea die, atque per pudenda diu suspensum populo dilacerandum exposuerunt.

Mulassius Tuneti Rex, Astrologus exitum prædixit anno 1544. se brevi regno abijciendum, subique omnimodam cladem immi-

imminere: Eventus prædictioni respondit; A filio Amida regno ejusdem & exccatus est.

Damones oraculorum nomine futura olim prædicabant, ope quippe primario Astrologie, aliarumque veteritarum artium, apud quos exactissima est cognitio, cum in ipsis dona naturalia remanserint intacta, nec admixti materia (ut Intellectus Hu- manus) intimiora scrutentur: Ex conjectura verum deinde plura afferbant, cum verum periodos calderent ab orbe conditis, gaudentes præterea exili responso, ambiguo, amphibolis, eni- gmatibus, perplexisque verbis in rebus admodum contingen- tibus; quæ si responso congruerent, laudaretur Oraculum; Sin minus nec pro voto Consultor, in ignaviam & stuporem interrogantis redigeretur, aliquid similitudinis admodum ex- trinsèque, & calide præterendo. Videbantur etiam præfata tem- poribus Prophetarum vaticiniis, præcipue Esaiæ & Danielis, quæ de Alexandro, & de Monarchia transferenda ex Assyriâ ad Medos, & Persas; omnia tamen confusa enigmatibus, & dissolutionibus.

Cæsius consulto Delphico Oraculo, an ejus Imperium esset duraturum, responsum obtinuit, duraturum quousque cum ac- cipere vellet. Imperium perpetuum intellexit, nesciens, per Mutum Cyrum significare voluisse ortum ex duabus gentibus, ex nomine Mundane, a Medorum Regis filia, & Cambysæ patre Persæ. Herodot. lib. 1.

Philippus Macedonia Rex consulit Oraculum Delphicum, quid evitandum sibi esset, ut ad senectutem perveniret, Pythia quadrigas vitare iussit; neque locum in Ewotiâ Quadrigam no- minatum adire voluit. Tandem à Pansaniâ qui Quadrigam in capulo gladii habebat, occisus est. Cicero de fato, Plutarchus in Alexandro.

Cambysis prædicto Regi Persarum prædictum erat, disces- surum è vitâ in Eclabani. Patalas Rex, Eclabaniæ Medie, quam evitare curabat. At cum in Syria ageret, & quidam in femore vicina urbs haberet, dolore territus interrogavit, quod nomen vicina urbs haberet; P. cognovit, esse Eclabaniam, erro- rem cognoscens desperandum obit. Herodotus lib. 3.

Epaminondas strenuus Thebanorum Dux ex Delphico Ora- culo accepit, cavendum sibi esse Pelagum: Fuit illi cautio, ut neque navibus operaretur, neque virescibus, aut aliis reberetur. Monuerat Damon, non mare, verum saltum ad Manti- nam, cui nomen Pelagos, evitandum, ubi etiam occubuit. Pau- sanias, & Suidas.

Hamilcar Carthaginiensis obsidenti in Sicilia Syracusæ con- tra Agathoclem, prædixit Aruspex, postredie cenaturum Sy- racusis. Dum ipse Syracusis se potiturum sperat, eruptione ci- vium captus Syracusis inivit conavit, & diris cruciatu tor- mentis interit. Diodorus.

Daphidus Sophista ironicè consulit Oraculum Delphicum, an Equum invenire posset, quo optimè reberetur; Respon- sum accepit, posse Equum invenire, sed ut eo periret. Cum er- go ad Attalum venisset, quem graviter offenderat, deprehensus de saxo, cui nomen erat Equus, precipitatus est. Cicero de fato.

Nero accepit à Mathematicis, sibi mutationem status im- minere: In hoc concordēs dissentiebant, quænam fortuna eum dejectum Imperio exciperet. Delphicum Oraculum experiri statuit, quod respondit, caveret annum 73. Hoc cum audisset, vix trigessimum annum egressus, & nil metuens, atque secu- rus, ante tempus ab Apolline pronuntiatur se mori non posse, insipientia, & erroribus ita intumuit, ut ab omnibus desinitus ad turpissimam suis masibus mortem compulsi sit. Damonis Oraculum non veridicum suprema illa nocte sed exccandam, quod solummodo hoc veritatis retinuit, quod Galba succedens e- rat annorum 73.

Machabeus Scotorum Rex monitus ab Aruspibus, ut Ma- gnum timeret. Fatidica mulier eidem prædixit, illum non mo- riturum ex orto ex muliere, nec prius quam nemus Birnem translatum esset ad arcem Donnusinnam satis distantem. Credi- dit invictum se, ac ab insidiis satis tutum. Cum vero excis- sisset Birnem, militum quilibet ramum secum tulisset, & ex- Donusinna civitas esset, Machabeus à Magdasso non nato, sed exciso ex matris utero interfectus est. Cardanus de variet. lib. 16. cap. 95.

Sightunius Suecia Rex ab Oraculo didicisset responsum, fatali necessitate imminere sibi mortem ex auro, nec ferro, chalybe, ceterisque metallis violari posse, & interfici. Huic erat filia Gro pulcherrima, quæstia a Scoldo Danorum Rege pro ejus filio Gramo, quam Sightunius sponsederat. Summi fratri Regis Finnorum, Putani Gramus, à Sightunio se contemptum, spontè violentem secum abduxit Gro in Daniam. Sightunius armis vindictaturus bello Danos persequitur. Gramus clavum gessans, quam auro super infuso graviter reddiderat, audacius Sig- huntium sibi occurrentem, & Joerum occidit.

Fredericus Secundus monitus a militarem sibi adesse iustitiam, me- tu extrema protectione ex Thuficia Florentinam. Cum egrotaret in Nuceria, vocatâ Florentinam, re- intellexit sibi ultimum vite adesse.

Ezelinus Romanus Tyrannus à imbutâ, quæ singula tam marito, xit, monitus est, ut Cassanum Ca- taret. Post 70. ætatis annum, cum perit, à Longobardis circum- sicerat pontem, illic videns se in- sciscitatus est. Vbi Cassanum audire injectit. Hen fatum inevitabile! arcanum Cassanum! occiferans. qui utramque ripam occupaverant Petrarcha.

Cyrus supra nominatus ad Hira- ras, & Esfendos consulit in Le- tempore clarum, de belli eventum, eventum habebis, ut ego. Cyrus capiteque truncatus, sicut à Thra- lostratus.

Lajus succedens Amphioni in uxore locastâ filia Creontis, consu- luit, responsum accepit, non filius erat Patrem occisurum. Natu- bus exponi jubet, unde Oedipus cu- puerum non exposuerat, sed cibus vir factus apud Theocidem simul vi- illi, ut de viâ cederet, superbus esse- tus Lajum interfecit, patrem esse in-

Memorabilis porro locus de astrologis doctrinam viri Petri lib. 2. pag. 76. & 77. legitur, hic paucis adscribam. In præ- 123. mentio facta est Hieronymi- nensis, qui ediderat prognosticis dixerat mortem Henrici I. Va- à scario Patris interemptus 1609. mense Novembri anno 1609. o- sequentes anni exordio allaturus qui illud contemperat. Sed quod- dus, postea eventus comprobavit edens in sequentem annum, est in- circò tacere non potest, quod salte- Astris, ut potius aliunde rem ex- Astrologia quidem vanitate me- memorem, & maxime cum evulsi- nisi post annos præterea quatuor, Non etiam is sum, qui subdubitan- Genio, qui id prælagit, reve- solum, potius ipsum aliquam ra- tionis illius, quâ insandum adeo- Ea certe neque in Hispaniâ, neque- rat. Nam etiam Regii Oratores, ille virorum optimis, Ioannes B- jam illius præmonuerant. Compr- henses nautas, quotquot ex Hisp- tarant, retulisse, ramorem fuisse- quod Rex Francorum nunc occisus- ret. Narravit etiam Petrejus, quod in hunc locum inferi possit.

batbi, transisse Aquas Sextis illu- lorum familiâ, qui fuerat Orato- Orator Madritum. Cum invissis- cognovit, enarrasse sibi inter cer- tem salutasse illic Comitem Pontan- rum vim inter colloquendum exa- tem, sibi sibi ex eis metuendum, esset brevis eversura.

Artes igitur, sive disciplinæ totius Creati aspectus oculorum- nus, tum ipsa necessitas human- declarandis cunctis illis Mach- admirandis occupantur. Patere- lissimæ illius disciplinæ, quæ ei- versatur, & vel generaliter agi- tus Mundi cuncta Corpora C- vel Reali, cuius proprietates co- tio, quo Imaginem Universi